

Konverents

Fourth International Workshop '**Learning Technology for Education in Cloud**' (LTEC 2015)

Toimus Mariboris, Sloveenias 24.-28. augustini 2015

Allakirjutanu esitas ettekande '**Two-dimensional knowledge model for learning control and competence mapping**'

Ettekande kaasautorid: Kadri Umbleja ja Martin Jaanus

Ettekanne on avaldatud Springeri poolt kirjastatud kogumikus ISBN 978-3-319-22628-6 (309 p)

Reaalselt on tegemist topelt-konverentsiga, milles esmarolli etendas **10th International Conference on Knowledge Management in Organizations**. Viimase teemaks oli kuulutatud: *Knowledge Management and Internet of Things*. Konverentsid oli sel aastal (erinevalt eelmisest) nii mahuka programmiga, et praktiliselt polnud võimalik 3 ruumis toimunud sessioonidel teisi külastada (1 ruum Learning Technology, 2 ruumi – Knowledge Management).

Konverentsil osalemise esmaeesmärk oli näidata meil tehtavat töd ning luua sidemeid kolleegidega, kellega on olnud kokkupuude ajakirja *International Journal of Learning Technology* retsensendina töötades, eelmisel konverentsil ning ka konverentsi korralduskomitees retsensendina osaledes.

Enne sisu juurde minekut pean vajalikuks konverentsiga seotud asjaolusid kirjeldada. Nimelt tehti eelmisel aastal konverentsi juhtkonna poolt ettepanek korraldada KMO2016 ja LTEC2016 Tallinnas. Kevadel külastas meid üks konverentside põhikorraldaja Lorna Uden, kes ka nõustus meie pakutud oludega. Paraku selgus alles juulis, et osavõtutasu TTÜs korraldamise puhul võib ulatuda kuni EUR 700, mis aga ei oleks olnud vastuvõetav. Mariboris oli varane osalustasu EUR 485 EUR. Seetõttu otsustasid korraldajad kiiresti konverentsi 2016 aastal korraldada Hageni Ülikoolis Saksamaal.

Mis puutub konverentsi korraldust Mariboris, siis see oli paljude osaliste (kellega sellest juttu tuli) ja ka allakirjutanu meelest üks parimaid, mida on õnnestunud näha. See ilmnes eriti lüüasa toimimises, sest ei olnud ühtegi probleemi ja kui isegi mingi pisiprobleem ilmnes, siis see lahendati ilma igasuguse viivitusega. Kohalike korraldajate käest küsisin, kuidas nad nii hästi sellise piiratud ressursiga omadega hakkama said ning nende vastus oli: neil on väga hea tiim, kes töötab suuremalt jaolt kompensatsioonita eesmärgiga saada kogemusi. Olgu märgitud, et TTÜle korraldajana sai saatuslikuks publitseerija Springer, kes neelab suure osa osalustasust ning kellega asjaajamine neelab palju aega. Käesoleval aastal said osalised prinditud kogumiku kätte ligi 2 kuud pärast konverentsi (elektroonne oli kohapeal saadav ka konverentsi ajal).

Konverents toimus hotellis *City hotel*, mis asus lühikese jalutuskäigu kaugusel kõigist kasutusel olnud elupaikadest, mis kindlasti soodustas konverentsi lüüsa toimimist. Ka pakutud ekskursioonid olid väga hästi korraldatud ning andsid suurepärase pildi nii kohalikust ilusast maastikust-keskkonnast ja ka väga meeldivatest inimestest.

Konverentsi sisu oli (on ka kogumikus) jagatud järgmistesse rühmadesse:

1. MOOC Challenges (5 ettekannet, ka siinkirjutaja)
2. Cooperative Learning (4)
3. Learning Engineering (4)
4. Learning Tools and Environments (6)
5. STEM (5)

Ettkannete jaotus rühmadesse oli suhteliselt tinglik, sest paljud oleksid võinud teises sama hästi olla. Kui eelmisel konverentsil oli üsna suur tähelepanu MOOCidel ning seonduvatel probleemidel, siis seekordses võiks läbivaks lugeda sotsiaalse aspekti rõhutamist. Teisena väärrib märkimist, et vaimustus uute tehnoloogiate kui selliste üle näib olevat andmas maad reaalsele probleemidele õppeprotsessis. Huvitavaks näiteks on M.Naaranoja ja L.Udeni ettekandes pakutud 8R printsiip, mis on päris arukas kogum õpirotsessi komponentide määramiseks (kusjuures esimene neist on 'relax'). Kuigi autorid on eeldanud, et 8R-i on järjestikuselt kasutatavad (eelduseks klassiõpe), siis tegelikkuses võib vastav vaade olla toetav ka üldise õppeprotsessi käsitlusel.

Mitmes ettekandes kirjeldati erinevate süsteemide koostoitimisele viimist, mis näib paratamatult oluliseks muutuvat (nagu paljudes teisteski valdkondades) ning koos- ehk kooperatiivne õppimine. Viimase juhtimine pole muidugi lihtne, kuna tihtipeale õppijad ei ole huvitatud nende tegemistesse sekkumisel (omad sõltumatud facebooki rühmad jne).

Suhteliselt kõiki puudutav, mis selgus pigem vestlustes välaspool istungisaali, on finantssurutis, mida tuneatavad kõik. Sealjuures näib, et tegijad ei oska mõista, miks just sellisel viisil asjad toimuvad, nt ühes väga edukas kaugõppe inseneriülikoolis riistvara (laiemas mõttes) rahastamise vähendamine.

Üldmulje (kuigi võib-ola liiga isiklik) on see, et jõutud on mingile hargmikule, kus kõik (enamik) olulised aspektid on kohale jõudnud ja küsimus selles, kuidas asjad edasi arenevad.

Allkirjutanule tundub, et mingil hetkel peavad hariduse korraldajad nõustuma sellega, et paljud dogmad ei ole hariduses enam otsustavad. Paraku need puudutavad väga põhilisi ja sügavalt juurdunud mõisteid (sh loengud, ained, õppekavad jne).

Positiivsena märgin ka seda, et ei olnud märke sellest, mis tihtipeale väljakujunenud konverentsidega juhtub – teatud olulised osalised jäävad sama teema juurde aastateks. Nii osavõtjate kui ettekannete sisu oli selgelt tunda dūnaamikat.

22.november 2015

Vello Kukk

